

บันทึก

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาให้ยกเลิกอากรซึ่งเรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรแก่ของบางอย่างที่นำเข้าและของที่ส่งออกทางด่านศุลกากรแม่สาย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๕๑

หนังสือเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๔๓๔๐/๑๔๕๑ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ ส่งร่างพระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาให้ยกเลิกเงินอากร ซึ่งเรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรแก่ของบางอย่าง ที่นำเข้าและของที่ส่งออกทางด่านศุลกากรแม่สาย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๕๑ และร่างกฎกระทรวงฉบับที่ .. (พ.ศ. ๒๕๕๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๓๐ มาให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๗) ได้พิจารณาแล้ว ให้เสนอความเห็นเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับร่างพระราชกฤษฎีกาที่กล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

ร่างพระราชกฤษฎีกาที่กล่าวนี้จะตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๓๐ ปัญหาในเบื้องต้นจึงมีว่า การตราพระราชกฤษฎีกานี้จะทำโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้หรือไม่

มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๓๐ บัญญัติว่า “ของใด” ที่นำเข้าในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยผ่านเขตแดนใด ๆ แห่งเขตแดนนั้น อาจมีพระราชกฤษฎีกาให้ยกเลิกอากร ซึ่งเรียกเก็บตามพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้าหรือส่งออกนั้น ให้ส่งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใดก็ได้ พระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจในการที่จะยกเงินอากรซึ่งเรียกเก็บตามพระราชบัญญัติพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับของบางอย่างที่นำเข้าในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ และการยกเงินอากรนี้ให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้พึงเห็นได้ว่าพระราชกฤษฎีกาที่จะตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในบทบัญญัตินี้ จะทำในเฉพาะกรณีเดียว คือในกรณีที่จะยกเงินอากรให้เท่านั้น และเป็นการยกให้ตลอดไป ทำให้เป็นการยกให้เพียงชั่วคราวเท่านั้นไม่ ผลจึงเป็นว่าเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ยกเลิกเงินอากรซึ่งเรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรแก่ของบางอย่างที่นำเข้ามาและที่ส่งออกทางด่านศุลกากรแม่สาย พุทธศักราช ๒๕๓๓ แล้ว เงินอากรขาเข้าและขาออกสำหรับของเหล่านั้นเป็นอันยกเลิกไปเลย บัดนี้กระทรวงการคลังเห็นสมควรให้เก็บอากรขาเข้าขาออกที่ได้ยกเลิกแล้วนี้ตามพิกัดอัตราศุลกากรปกติต่อไป จึงได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกายกเลิกพระราชกฤษฎีกาให้ยกเลิกเงินอากรซึ่งเรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรแก่ของบางอย่าง ที่นำเข้าและของที่ส่งออกทางด่านศุลกากรแม่สาย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ.

๒๔๙๑ มา โดยมีความมุ่งหมายว่า เมื่อพระราชกฤษฎีกาฉบับหลังนี้ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว เงินอากรขาเข้าขาออกสำหรับของต่างๆ นั้น ก็เป็นอันเรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรต่อไปได้ในตัว ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาไม่เห็นด้วย เพราะในประการแรกร่างพระราชกฤษฎีกาที่เสนอมานี้ มิใช่เป็นกรณียกเงินอากร หากเป็นกรณียกเลิกพระราชกฤษฎีกาให้ยกเงินอากร และอีกประการหนึ่งเงินอากรขาเข้าขาออกสำหรับของต่างๆ ที่ได้ยกเลิกแล้วนั้น ย่อมเป็นอันยกเลิกตลอดไปมิใช่ยกเลิกชั่วคราว ถ้าหากเงินอากรสำหรับของต่างๆ เหล่านั้นอาจเรียกเก็บต่อไปได้โดย...แห่งพระราชกฤษฎีกาที่เสนอมานี้แล้ว การก็จะเป็นว่าเงินอากรที่กล่าวนั้นได้ถูกยกเลิกไปชั่วคราวเท่านั้น หาใช่ยกเลิกตลอดไปไม่ เป็นการขัดกับหลักที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนั้นคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่าร่างพระราชกฤษฎีกาที่เสนอมานี้ จะตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๓๐ ไม่ได้

อย่างไรก็ดี เพื่อที่จะได้มีทางเก็บเงินอากรขาเข้าขาออกตามพิกัดอัตราศุลกากรปฏิบัติตามนัยที่กระทรวงการคลังเสนอมาได้ คณะกรรมการกฤษฎีกาขอเสนอว่า โดยที่เรื่องนี้มีลักษณะเป็นการเก็บเงินอากรขึ้นใหม่ กับทั้งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศอยู่ด้วย เพิ่มความงดงามและให้เป็นการแน่นอน จึงสมควรตราขึ้นเป็นรูปพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๗ กรกฎาคม ๒๔๙๑